

Посттравматски стресни поремећај

Пример из клиничке праксе:

М. П. стар 31 годину, по занимању дипл. машински инжењер, неочењен, незапослен. Значајан податак из личне историје је смрт мајке у његовој четрнаестој години живота. Психијатру се обраћа месец дана по доласку са ратишта, где је као војник на редовном одслужењу војног рока учествовао у борбеним дејствима током 1999. године у време агресије НАТО-а. Наводи да су се прве психичке тегобе појавиле после експлозије бомбе која се догодила у његовој непосредној близини, када су три војника из његове јединице изгубила живот. Наредних дана осећао је панични страх од смрти и несаницу. Симптоми паничног страха постају мање изражени у наредна два месеца, када постаје нерасположен, напет, пати од несанице, има ноћне кошмаре, који су тематски везани за трауме са ратишта и наметљива дневна сећања са истом тематиком. Након доласка кући безвољност, незаинтересованост за збивања у околном свету, као и време, које углавном проводи сам у свом дому, без жеље и потребе за блиским људским контактом, постали су његова свакодневница. Код пацијента је постављена дијагноза ПТСП-а, укључен је у психофармакотерапијски третман (антидепресиви, бензодиазепини, хипнотици) и групну аналитички оријентисану психотерапију, што је после трогодишњег третмана резултирало потпуном стабилизацијом његовог психичког функционисања.